

Johannes Pahapill – kilde eluloost Võhmalt, Rootsist, Kanadast; mõningat pereraamatust.

*Foto: 1979 – M.A.Sc (Management Sciencies) – U niversity of Waterloo
firma juhtimise ja administratsiooni alal.*

Pahapillide sugupuu ja sellele baseeruva **pereraamatu** koostajana kasutan siin võimalust tänada paljusid oma abilisi selles meeldivas töös (sellest lähemalt kirjutise viimases peatükis)! Olen sündinud 14. jaanuaril 1929. a. Tehna talus, Saare-Võhmal, Mustjala vallas, talupidaja Julius ja Heleene Pahapilli (n. Saagpakk) esimese lapsena. Mul on kolm venda (Raimund, Forselius ja Aare) ja üks õde (Anne). 1944. a. septembris – enne Nõukogude Liidu teise okupatsiooni algust Eestis – põgenes meie pere koos vanaema Marega (77) ja paarisaja ümbruskonna kaassarlasega Rootsi. Käesolev ülevaade annab kilde minu eluloost kodusaarel, Rootsist ja Kanadas – sellest kõigest aga lähemalt, eestileeles: http://pahapill.ca/john_ee.htm , ingliskeeles: <http://pahapill.ca/john.htm> .

Kodusaarel (1929 – 1944)

... lõpetasin Võhma algkooli kevadel 1943, ja aasta hiljem Saaremaa Ühisgümnaasiumi esimese klassi Kuressaares. Minu keskhariduse omandamine kodumaal katkes meie pere Rootsi põgenemisega.

Rootsis (1944 – 1951)

Vanima lapsena 8-liikmelises peres nelja väikelapse ja vanaemaga asusin 16-aastasena Rootsist täisajalisele tööle, alul umbes pool aastat turbarabas kaevurina, hiljem lihttöölisena Göteborgi linna lähistel asuvas Swerre puulaevaehitustehases; järgnes paar aastat tööd tehnilise joonestajana metallturvauste töökojas Göteborgis; oma viimased poolteist aastat Rootsist töötasin tehnilise disainerina Kungälv linnas asuvas ABC spordiesemete suurtehases. Paralleelselt täisajalise palgalise töölisena jätkasin vabal ajal keskhariduse ja tehnilise elukutse omandamist. Selleks lõpetasin Göteborgi Tehnika Instituudi töökojajuhataja (“verkmästare”) kaheaastased õhtukursused. Lõviosa oma keskharidusest omandasin aga kaugõppe tudengina Stockholmis

asuva NKI tehnika-gümnaasiumi kaudu. Rootsist lahkusin koos perega (v.a. vanaema, kes vahepeal oli manalasse läinud) juunis 1951, emigreerudes Kanadasse.

Kanadas (juuni, 1951 –)

Siin soetasime omale uue kodu Ontario provintsis asuvas Toronto linnas. Peatselt leidsime - isa, ema ja mina (nooremad vennad ja õde käisid veel täisajaliselt koolis) - pidevad tööd, mina alul mõned kuud lihttöolisena ühes suures tapamajas (Swift), hiljem disainer-joonestajana kõrgpinge-elektriliiniosade töökojas (Powerlite Devices). Torontos jätkasin ka õpinguid õhtugümnaasiumis, olles seekord juba keskhariduse omandamise lõppfaasis. 1953. a. sügisel sai minust täisajaline tudeng Toronto Ülikooli Tehnilis-alade fakulteedis, mehhaanika inseneri kursusel, mille lõpetasin "Bachelor of Applied Science" kraadiga kevadel 1957. Paarkümmend aastat hiljem - jällegi täisajalise töö kõrvalt - saavutasin Waterloo Ülikooli juures magistrikraadi firma juhtimise- ja administratiivalal "Master of Applied Science – Management Sciences" (lõpupäevast pilt üleval).

Vahetult peale Toronto ülikooli lõpetamist töötasin oma erialal, alul insenerina New Yorgi peakorteriga globaalse suurfirma (American Standard) erinevates osakondades Kanadas, mõned aastad hiljem sama firma rasketööstuse osakonna Kanadasse loomise eestvedajana ja peatselt tolle osakonna peajuhatajana (general manager). Sealt läksin 14 aastat hiljem üle tolle firma konkurendi juurde (London, Ontarios) enam-vähem samalaadse vastutusega töökohale. Oma viimased 15 aastat enne erru minekut (jaanuaris, 1994) töötasin juhtival kohal Ontario provintsiavalitsuse juures – alul vanglate ministereeriumis karistust kandvate tööprogrammi planeerija ja koordineerijana, hiljem tarbiakaitseministereeriumi alla kuuluvas eriosakonnas – kõrgsurvemahutite ohutuskaitse programmi koordinaatorina.

Minu esimesest abielust (Kristi, n. Läänsoo, kelle kaotasin raske haiguse läbi peale 34 aastast abielu) on mul kaks poega (Carl ja Eric). Poegade läbi on mul viis lapselast – Carlilt kolm, Ericult kaks.

Tänu Pahapillide sugupuu ja pereraamatu koostamise abilistele!

Nagu kirjutise esipeatükis juba mainitud, võlgnen tänu paljudele – sugulastele nii Eestis kui mujal – seoses Pahapillide sugupuu koostamisel vajalike andmete kogumisega. Käesolev pereraamat baseerub sugupuu andmebaasile, millele panin aluse koos vennapoja Peeter Pahapilli ja onupoja Jüri Pahapilliga ca. 15 aastat tagasi. Vahepeal on mitmed lahked abilised sugupuu andmebaasi tunduvalt aidanud täiendada, ka korrigeerida (sellest veidi lähemalt pereraamatu I osa V-1 peatükis ja II osa VI-7 peatükis asuvas APPENDIX osa lehekülgedel). Samas võlgnen tänu onupoja Jaak Pahapillile Tallinnas pereraamatu (Internetis asuva avaliku versiooni) koopiade välja trükkimise ja kõitmise eest!

Mul on eriline hea meel kinkida pereraamatu esimene koopia sünnikoduküla arhiivile küla kokkutulekul, Võhmal 26. juunil, 2010!

Torontos 15. juunil, 2010. a. (viimati muudetud: 26. jaan. ja 9. märts, 2014 - mõne "näpuka" parandus).

Johannes Pahapill